

בן אהוב

איתן מור, החטוף בעזה גדל בקרית ארבע למשפחה דתית לאומית, למד בכל המסגרות הרלוונטיות אך בחר בדרך חיים קצת שונה מהדרך בה חינכו אותו הוריו. באחת השבתות, מספר אביו צביקה מור, איתן ביקש לשוחח ביחידות והתוודה בפניו שהוא כבר לא. הוא כבר לא מה שהם מצפים ממנו להיות. ומה אמר לו אביו? בלי לחשוב פעמיים הוא חיבק אותו ואמר: "אנחנו תמיד נאהב אותך בן, לא משנה מה". ועכשיו, אומר צביקה, זה נותן לנו כל כך הרבה כח, הידיעה הזו שזה מה שהולך עם איתן כשהוא חטוף בעזה, "אני אהוב לא משנה מה".

בפרשתנו, פרשת וישב, יוסף הצדיק נמכר למצרים, שם הוא עובר ניסיונות קשים, שהקשה ביותר הוא הניסיון עם אשת פוטיפר כפי שמתואר בגמרא במסכת סוטה (לו, ב): "תנא דבי ר' ישמעאל: אותו היום, יום חגם היה והלכו כולם לבית עבודת כוכבים שלהם והיא אמרה להן חולה אני. אמרה, אין לי יום שנזקק לי יוסף כיום הזה! ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי. באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון".

מה נותן כח לנער בודד, יְפִיָּהָה, בן 17 שנה, לעמוד בניסיון עם אשת פוטיפר, שמנסה להכשיל אותו בעריות?

כותב על כך הרב ראובן נתנאל, חתן הרב משה צבי נריה זצ"ל:

"הרב נריה היה מתאר בלשונו הציורית שכעבור שנים שאל יעקב אבינו את יוסף: "יוסף בני, תגיד לי את האמת, איך החזקת מעמד בניסיון של אשת פוטיפר? איך החזקת מעמד כשהיית ממש לבד? ענה לו יוסף: אבא, תדע לך שלרגע אחד לא הרגשתי שאני לבד. כל הזמן הרגשתי שאתה איתי ובזכות זה החזקתי מעמד".

עם כל הרצון הטוב, אין לנו יכולת לגונן על ילדינו 24/7 למשך 120 שנה, אך יש לנו את הזכות להעניק להם את הדבר, אולי הכי משמעותי שהם זקוקים לו: הידיעה שהם אף פעם לא לבד, גם כשנראה שהם ממש כן.

חנוכה, החג המתאפיין במשפחתיות החמימה שלו, מזכיר לנו גם כעם שאנחנו אף לא לבד, יש מי שנמצא איתנו גם בשעות החשוכות של הלילה ומאיר לנו נר קטן באור גדול.

יהי רצון ונזכה לשובו של איתן אברהם בן אפרת יחד עם כל החטופים במהרה בימינו אמן.

הילה ג'ורנו,

אשת רב קהילה בערד,
בלנית, מדריכת כלות,
וחברת 'בוחרים במשפחה'

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם